

Komisijos pranešimo dėl klausimų, susijusių su koncentracijomis, perdavimo

(2005/C 56/02)

(Tekstas svarbus EEE)

1. Šio pranešimo paskirtis – apibendrintai pateikti 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB susijungimų reglamentas) ⁽¹⁾ (toliau – Susijungimų reglamentas) 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse, 9 ir 22 straipsniuose numatytos klausimų perdavimo sistemos, įskaitant paskutinius šios sistemos pakeitimus, pagrindines priežastis, sudaryti teisinių kriterijų, kuriuos atitinkant būtų galima atlikti perdavimą, ir išdėstyti veiksnius, į kuriuos reikėtų atsižvelgti sprendžiant dėl perdavimo. Pranešime taip pat pateikiamos praktinės gairės, susijusios su perdavimo sistemos mechanizmu, konkrečiai – su perdavimo prieš pranešant sistemos mechanizmu, numatytu Susijungimų reglamento 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse. Gairės, pateiktos šiame pranešime, *mutatis mutandis* taikomos EEE susitarime numatytoms perdavimo taisyklėms ⁽²⁾.

I. ĮVADAS

2. Bendrijos kompetencija susijungimų kontrolės srityje apibrėžiama naudojant su apyvarta susijusius kriterijus, numatytus Susijungimų reglamento 1 straipsnio 2 ir 3 dalyse. Kai sprendžiamos koncentracijų problemos, Komisija ir valstybės narės neturi konkuruojančios kompetencijos. Tiksliau, Susijungimų reglamente yra įtvirtintas aiškus kompetencijų pasidalijimas. „Bendrijos masto“ koncentracijos, t. y. tos, kurios viršija apyvartos ribas, numatytas Susijungimų reglamento 1 straipsnyje, priklauso išimtinai Komisijos kompetencijai; pagal Susijungimų reglamento 21 straipsnį valstybės narės šioms koncentracijoms negali taikyti nacionalinės konkurencijos teisės. Koncentracijos, neviršijančios apyvartos ribų, lieka valstybių narių kompetencijai; pagal Susijungimų reglamentą Komisijos kompetencijai nepriklauso jomis susijusių klausimų nagrinėjimas.
3. Kompetencijos ribų apibrėžimas išimtinai pagal fiksuotus su apyvarta susijusius kriterijus besijungiančioms įmonėms suteikia teisinio apibrėžtumo. Finansiniai kriterijai paprastai veiksmingai apibrėžia sandorių, kuriuos kontroliuoti Komisija yra tinkamesnė institucija, kategoriją, tačiau Reglamente (EEB) Nr. 4064/89 ši aiški kompetencijos pasidalinimo schema buvo papildyta galimybe perduoti klausimus spręsti iš Komisijos valstybėms narėms ir atvirkščiai, tais atvejais, kai pateikiamas prašymas ir koncentracija atitinka tam tikrus kriterijus.
4. Priėmus Reglamentą (EEB) Nr. 4064/89, Taryba ir Komisija numatė, kad klausimų perdavimas bus vykdomas tik „išskirtinėmis aplinkybėmis“ ir tik tada, kai „suinteresuotos valstybės narės interesai, susiję su konkurencija, nebūtų apsaugoti jokių kitu būdu“ ⁽³⁾. Tačiau po Reglamento (EEB) Nr. 4064/89 priėmimo įvyko nemažai pokyčių. Pirma, beveik visose valstybėse narėse buvo priimti susijungimų kontrolės įstatymai. Antra, Komisija, remdamasi 9 straipsniu, tomis aplinkybėmis, kai buvo manoma, kad valstybė narė geriau negu Komisija atliktų tyrimą, pasinaudojo savo teise perduoti

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1. Šiuo reglamentu buvo išdėstytas nauja redakcija 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 395, 1989 12 30, p. 1. Ištaisyta redakcija OL L 257, 1990 9 21, p. 13).

⁽²⁾ Žr. EEE Jungtinio komiteto 2004 m. birželio 8 d. sprendimą Nr. 78/2004 (OL L 219, 2004 6 8, p. 13).

⁽³⁾ Žr. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 4064/89 („Susijungimų kontrolė Europos Sąjungoje“, Europos Komisija, Briuselis-Liuksemburgas, 1998, p. 54) komentarus. Taip pat žr. bylą *Philips/ The Commission* T-119/02 [2003] ECR II-1433 (Byla M.2621 *SEB/Moulinex*) 354 punktas.

klausimus spręsti valstybėms narėms⁽⁴⁾. Panašiai keletas valstybių narių, remdamosi 22 straipsniu, daugelį kartų⁽⁵⁾ tomis aplinkybėmis, kai buvo manoma, kad Komisija yra tinkamesnė institucija tyrimui atlikti, kartu nusprendavo perduoti klausimus jai spręsti⁽⁶⁾. Trečia, padaugėjo sandorių, nesiekiančių Susijungimų reglamento 1 straipsnyje numatytų ribų, apie kuriuos turi būti pranešama keliose valstybėse narėse; tikėtina, kad, daugėjant Bendrijos narių, ši tendencija išliks. Daug šių sandorių daro poveikį konkurencijai už atskirų valstybių narių teritorijų ribų⁽⁷⁾.

5. Susijungimų reglamente numatytos perdavimo sistemos pakeitimais siekiama palengvinti klausimų paskirstymą tarp Komisijos ir valstybių narių lakantis subsidiarumo principo, kad klausimą iš esmės spręstų konkretų susijungimų tyrimą tinkamiau atlikti galinti institucija ar institucijos. Kartu priimant pakeitimus buvo siekiama išlaikyti pagrindinius Bendrijos susijungimų kontrolės sistemos, patvirtintos 1989 m., bruožus, konkrečiai – „vieno langelio“ sistemos taikymą, susijungimų, darančių poveikį konkurencijai kelių valstybių teritorijose, nagrinėjimui konkurencijos teisės požiūriu ir pateikti alternatyvą Bendrijoje atliekamiems kartotiniams susijungimų kontrolės pranešimams⁽⁸⁾. Dėl tokių kartotinių pranešimų konkurencijos institucijoms bei įmonėms dažnai atsiranda didelių išlaidų.

6. Dabartinėje klausimų paskirstymo sistemoje numatyta, kad perdavimas taip pat gali būti atliktas iki formalaus pranešimo pateikimo bet kurios valstybės narės jurisdikcijoje, tokiu būdu besijungiančioms įmonėms suteikiant galimybę kaip įmanoma anksčiau nustatyti, kurioje jurisdikcijoje galiausiai bus nagrinėjamas jų sandoris. Tokie perdavimai prieš pranešant turi privalumą, nes mažina papildomas išlaidas, ypač laiko eikvojimo, susijusio su perdavimu, atliekamu po pranešimo, požiūriu.

7. Reglamente (EB) Nr. 139/2004 numatyti perdavimo sistemos pakeitimai buvo grindžiami siekiu, kad ji funkcionuotų kaip lankstus⁽⁹⁾, tačiau kartu užtikrinantis veiksmingą konkurencijos apsaugą ir kaip įmanoma labiau ribojantis „kelių langelių“ sistemos taikymo mastą, jurisdikcinis mechanizmas. Tačiau, turint omenyje teisinio apibrėžtumo svarbą, būtina pabrėžti, kad perdavimas išlieka nukrypimu nuo bendrų kompetencijos nustatymo taisyklių, grindžiamų tiksliai nustatomomis apyvartos ribomis. Be to, remiantis 4 straipsnio 4 ir 5 dalimis, 9 straipsnio 2 dalies a punktu ir 22 straipsniu Komisija ir valstybės narės išlaiko teisę savo nuožiūra spręsti, ar perduoti spręsti klausimus, patenkančius į jų „pirminės kompetencijos“ sritį, bei priimti nagrinėti klausimus, nepatenkančius į jų „pirminės kompetencijos“ sritį⁽¹⁰⁾. Tuo požiūriu šio pranešimo paskirtis yra pateikti ne daugiau kaip bendras gaires dėl tam tikrų klausimų ar klausimų kategorijų perdavimo tinkamumo.

⁽⁴⁾ Iš tiesų, kai kurios Bendrijos mastu vykdomos koncentracijos daro poveikį konkurencijai nacionalinėse rinkose arba jų dalyse vienoje ar keliose valstybėse narėse.

⁽⁵⁾ M.2698 *Promatech/Sulzer*; M.2738 *GE/Unison*; M.3136 *GE/AGFA*.

⁽⁶⁾ Valstybių narių konkurencijos institucijos, Europos konkurencijos institucijų asociacijos kontekste, taip pat išleido rekomendaciją, skirtą pateikti gaires dėl principų, kuriais nacionalinės konkurencijos institucijos turėtų vadovautis savo veikloje spręsdamos klausimus dėl kartu atliekamų klausimų perdavimo, remdamosi Susijungimų reglamento 22 straipsniu – *EB susijungimų reglamento 22 straipsnio taikymo Nacionalinių konkurencijos institucijų, priklausančių EKI sistemai, veikloje principai*.

⁽⁷⁾ Nors 1997 m. priimta 1 straipsnio 3 dalies redakcija nustatė, kad tam tikri tokie klausimai priklauso Susijungimų reglamento reguliavimo sričiai, daugeliui jų jis netaikomas. Žr. 2001 m. gruodžio 11 d. Komisijos Žaliosios knygos 21 punktą *et seq* (KOM(2001) 745 galutinis).

⁽⁸⁾ Žr. Susijungimų reglamento 11, 12 ir 14 konstatuojamąsias dalis.

⁽⁹⁾ Žr. Susijungimų reglamento 11 konstatuojamąją dalį.

⁽¹⁰⁾ Tačiau žr. toliau 14 išnašą. Taip pat būtina pažymėti, kad remiantis 4 straipsnio 5 dalimi Komisija neturi teisės savo nuožiūra spręsti ar priimti klausimą, nepriklausantį jos pirminei kompetencijai.

II. KLAUSIMŲ PERDAVIMAS

Pagrindiniai principai

8. Susijungimų reglamente nustatyta susijungimų kontrolės sistema, įskaitant klausimų paskirstymo Komisijos ir valstybių narių kompetencijai mechanizmą, atitinka EB sutartyje įtvirtintą subsidiarumo principą⁽¹¹⁾. Šiame kontekste priimant sprendimus dėl klausimų perdavimo reikia atsižvelgti į visus subsidiarumo principo taikymo aspektus, ypač į tai, kuri institucija tinkamiau atliktų tyrimą, „vieno langelio“ sistemos taikymo naudingumą, bei teisinio apibrėžtumo, kiek tai susiję su kompetencijos pasiskirstymu, svarbą⁽¹²⁾. Šie veiksniai yra tarpusavyje susiję ir jų tarpusavio svarumas priklausys nuo konkretaus klausimo aplinkybių. Galiausiai Komisija ir valstybės narės, sprendamos, ar įgyvendinti teisę spręsti savo nuožiūra dėl perdavimo atlikimo ar perduodamų klausimų priėmimo, turi turėti omenyje poreikį užtikrinti veiksmingą konkurencijos apsaugą visose rinkose, kurioms sandoris daro poveikį⁽¹³⁾.

Tinkamesnė institucija

9. Iš esmės kompetencija turėtų būti priskirta kitai konkurencijos institucijai tik tuomet, kai ji yra tinkamesnė spręsti susijungimo klausimą atsižvelgiant į sprendžiamo klausimo ypatybes, taip pat į institucijos turimas priemones ir profesionalumą. Ypatingai turėtų būti atsižvelgiama į tikėtiną vietą, kurioje pasireišk bet koks susijungimo poveikis konkurencijai. Dėmesys taip pat galėtų būti kreipiamas į bet kokio svarstomo perdavimo administracines sąnaudas⁽¹⁴⁾.
10. Kompetencijos persikirstymas labiau tinkamas tais atvejais, kai tam tikras sandoris gali padaryti konkurencijai didelį poveikį ir todėl turi būti atidžiai išnagrinėtas.

„Vieno langelio“ sistema

11. Priimant sprendimus dėl klausimų perdavimo taip pat būtina atsižvelgti į „vieno langelio“ sistemos, kuria grindžiamas Susijungimų reglamentas⁽¹⁵⁾, taikymo naudingumą. „Vieno langelio“ sistemos numatymas yra naudingas konkurencijos institucijoms, taip pat įmonėms. Susijungimą nagrinėjant vienai konkurencijos institucijai paprastai padidėja administravimo veiksmingumas, išvengiant įgyvendinimo pastangų dubliavimo ir suskaidymo bei potencialiai nenuoseklus keleto institucijų veikimo (susijusio su tyrimu, vertinimu ir galimais teisės gynimo būdais). Tai taip pat paprastai teikia priva-lumų įmonėms, ypač besijungiančioms firmoms, sumažinant išlaidas bei našatą, susijusius su įpareigojimu pateikti kartotinius pranešimus, ir pašalinant prieštarų sprendimų, kylančių dėl tuo pačiu metu keleto konkurencijos institucijų, veikiančių pagal įvairius teisinius režimus, atliekamų to paties sandorio vertinimų, riziką.

⁽¹¹⁾ Žr. EB sutarties 5 straipsnį.

⁽¹²⁾ Žr. Susijungimų reglamento 11 ir 14 konstatuojamąsias dalis.

⁽¹³⁾ Žr. Susijungimų reglamento 9 straipsnio 8 dalį; taip pat žr. *Philips/ Commission* (343 punktas), kur Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad „...nors Reglamento (EEB) Nr. 4064/89 9 straipsnio 3 dalies pirmąja pastraipa Komisijai suteikiama plati teisė spręsti savo nuožiūra dėl koncentracijos klausimų perdavimo, ji negali nuspręsti dėl tokio perdavimo, jeigu, ištyrus valstybės narės prašymą dėl perdavimo, dėl tikslų ir nuoseklių įrodymų aišku, kad toks perdavimas negali užtikrinti veiksmingos konkurencijos tam tikroje rinkoje“; taip pat žr. 2003 m. rugsėjo 30 d. T-346/02 ir T-347/02 *Cableuropa SA/ Commission*, byla dar nepaskelbta (215 punktas). Aplinkybės, reikšmingos Komisijos įvertinimui, apima *inter alia* faktą, kad valstybė narė: i) turi specifinius konkurencijos įstatymus dėl koncentracijų kontrolės ir specializuotas institucijas, užtikrinančias, kad šie įstatymai būtų įgyvendinti tai prižiūrint nacionaliniams teismams; ii) tiksliai nustatė konkurencijos problemas, dėl koncentracijos kylančias valstybės narės atitinkamose rinkose (žr. *Philips/ Commission* 346–347 punktus, cituota pirmiau).

⁽¹⁴⁾ Tai gali susiję su atitinkamomis išlaidomis, laiko eikvojimą, teisinį neapibrėžtumą ir prieštarų vertinimų riziką, kurie gali atsirasti keletui institucijų atliekant tyrimą ar jo dalį.

⁽¹⁵⁾ Žr. Susijungimų reglamento 11 konstatuojamąją dalį.

12. Kur tai įmanoma, turėtų būti vengiama klausimų suskaidymo juos perduodant⁽¹⁶⁾, išskyrus tuos atvejus, kai keletas institucijų galėtų geriau užtikrinti veiksmingą konkurencijos apsaugą visose rinkose, kurioms sandoris daro poveikį. Atitinkamai, nors pagal 4 straipsnio 4 dalį ir 9 straipsnį daliniai perdavimai yra įmanomi, paprastai derėtų, kad visą klausimą (arba bent visas jo susijusias dalis) nagrinėtų viena institucija⁽¹⁷⁾.

Teisinis apibrėžtumas

13. Tinkamai reiktų įvertinti teisinio apibrėžtumo, susijusio su konkrečia koncentracija, svarbą visų suinteresuotųjų požiūriu⁽¹⁸⁾. Paprastai perdavimas turėtų būti atliekamas tik tada, kai yra būtina priežastis nukrypti nuo „pradinės kompetencijos“ sprendžiant konkretų klausimą, ypač – etape po pranešimo apie koncentraciją. Panašiai, jei perdavimas buvo atliktas prieš pranešant, turėtų būti kaip įmanoma vengiama perduoti tą patį klausimą po pranešimo⁽¹⁹⁾.
14. Į teisinio apibrėžtumo svarbą turėtų būti atsižvelgiama paisant perdavimo teisinių kriterijų, ypač – griežtų galutinių terminų iki pranešimo apie koncentraciją etape. Atitinkamai perdavimai prieš pranešant iš esmės turėtų apsiriboti tais atvejais, kai iš pat pradžių yra gana paprasta nustatyti geografinės rinkos apimtį ir (ar) galimo konkurencinio poveikio buvimą, kad galima būtų nedelsiant išspręsti tokius prašymus.

Klausimų perdavimas: teisiniai reikalavimai ir kiti svarstyliniai veiksniai

Perdavimai prieš pranešant

15. Perdavimo prieš pranešant sistema pradedama taikyti gavus besijungiančių šalių pateiktą argumentuotą pareiškimą. Paduodamos tokį prašymą, besijungiančios šalys privalo: pirma, patikrinti, ar Susijungimų reglamente numatyti atitinkami teisiniai reikalavimai yra įgyvendinti ir, antra, ar perdavimai prieš pranešant atitiks pirmiau išdėstytus pagrindinius principus.

Komisijos kompetencijai priskirtų klausimų perdavimas valstybių narių kompetencijai remiantis 4 straipsnio 4 dalimi

Teisiniai reikalavimai

16. Kad Komisija remiantis 4 straipsnio 4 dalimi perduotų klausimą vienai ar kelioms valstybėms narėms, turi būti įgyvendinti du teisiniai reikalavimai:
- turi būti požymių, kad koncentracija gali turėti didelį poveikį konkurencijai rinkoje ar rinkose,
 - aptariama(-os) rinka(-os) turi būti valstybės narės teritorijoje ir atitikti atskiros rinkos požymius.

⁽¹⁶⁾ Pirmosios instancijos teismo byloje *Philips/ Commission* laikėsi požiūrio, *obiter dictum*, kad klausimų „skaidymas, nors dėl 9 straipsnio taikymo praktikos galimas, yra nepageidautinas vieno langelio principo, kuriuo grindžiamas Reglamentas (EEB) Nr. 4064/89, požiūriu“. Be to, Teismas, pripažinęs, kad „Komisijos ir valstybių narių „nenuoseklių arba net nesuderinamų“, sprendimų rizika yra neatskiriama nuo 9 straipsnyje įtvirtintos perdavimo sistemos“, leido aiškiai suvokti, kad jo požiūriu tai nėra pageidautina (Žr. 350 ir 380 punktus).

⁽¹⁷⁾ Tai atitinka Komisijos sprendimą byloje M.2389 *Shell/DEA* ir M.2533 *BP/E.ON*, perduoti Vokietijai visus klausimus dėl naftos vartojimo produktų rinkų. Komisija pasiliko klausimų dalis, susijusias su gavybos rinkomis. Panašiai byloje M.2706 *P&O Princess/Carnival* Komisija, pasinaudodama teise spręsti savo nuožiūra, neperdavė dalies klausimo Jungtinei Karalystei, nes siekė išvengti klausimo suskaidymo (Žr. Komisijos spaudos pareiškimą 2002 4 11, IP/02/552).

⁽¹⁸⁾ Žr. Susijungimų reglamento 11 konstatuojamąją dalį.

⁽¹⁹⁾ Žr. Susijungimų reglamento 14 konstatuojamąją dalį. Žinoma, tai priklauso nuo šalių, išsamiai ir garbingai atskleidusių visus susijusius faktus jų prašyme dėl perdavimo prieš pranešant.

17. Dėl pirmojo kriterijaus pažymėtina, kad pateikiančios prašymą šalys iš esmės privalo įrodyti, kad sandoris gali potencialiai paveikti konkurenciją valstybės narės atskiroje rinkoje, todėl tai turėtų būti išnagrinėta. Tokie požymiai iš esmės negali būti daugiau negu preliminarūs ir neturi įtakoti tyrimo rezultato. Nors šalys nėra įpareigosios įrodyti, kad poveikis konkurencijai gali būti neigiamas⁽²⁰⁾, jos turėtų nurodyti rodiklius, kurie apibendrintai atskleistų tam tikrų poveikių konkurencijai, kylančių iš sandorio, buvimą⁽²¹⁾.
18. Dėl antrojo kriterijaus pažymėtina, kad pateikiančios prašymą šalys privalo įrodyti, kad geografinė(-ės) rinka(-os), kurioje(-iose) konkurencijai pirma apibūdintu būdu (17 punktą) daro poveikį sandoris, yra nacionalinė(-ės) arba savo apimtimi mažesnė(-ės) negu nacionalinė(-ės)⁽²²⁾.

Kiti svarstymini veiksniai

19. Siekdamas gauti prašymo dėl perdavimo laukiamą rezultatą, besijungiančios šalys, paduodamos prašymą, be teisinių reikalavimų patikrinimo turėtų įvertinti ar tikėtina, kad klausimo perdavimas bus laikomas tinkamu. Tai apimtų pirmiau išdėstytą (8-14 punktuose) pagrindinių principų išnagrinėjimą, ypač patikrinimą ar konkurencijos institucija ar institucijos, kuriai(-oms) jos ketina perduoti nagrinėti klausimą, yra tinkamiausia(-ios) jį nagrinėti. Tuo tikslu turėtų būti atsižvelgiama tiek į sandorio poveikio konkurencijai tikėtiną vietą, tiek į tai, ar nacionalinė konkurencijos institucija (NKI) būtų tinkama nagrinėti sandorį.
20. Bendrijos masto koncentracijos, kurios gali paveikti konkurenciją nacionalinėse ar savo apimtimi mažesnėse negu nacionalinės rinkose ir kurių poveikis apsiribos ar pagrindinis ekonominis poveikis bus nukreiptas į vienintelę valstybę narę⁽²³⁾, yra tinkamiausi atvejai perduoti nagrinėti klausimus tai valstybei narei. Tai ypač taikoma tais atvejais, kai poveikis pasireikštų atskirai rinkai, nesudarančiai didelės bendrosios rinkos dalies. Jeigu klausimas perduodamas tik vienai valstybei narei, taip pat užtikrinama „vieno langelio“ sistemos nauda.
21. Bendrijos masto koncentracijos, kurios nepaisant galimo didelio jų poveikio konkurencijai nacionalinėje rinkoje, potencialiai darys esminius poveikius keliose valstybėse (pvz., kadangi koncentracijos poveikis vienoje geografinėje rinkoje gali turėti didelių atgarsių kitų valstybių narių geografinėse rinkose arba kadangi jie gali sukelti galimus uždaroumo efektus ir su tuo susijusį bendrosios rinkos

⁽²⁰⁾ Žr. 16 konstatuojamąją dalį, kurioje nustatyta, kad „...iš konkrečių įmonių neturėtų būti reikalaujama įrodyti, kad koncentracijos poveikis būtų žalingas konkurencijai“.

⁽²¹⁾ „Rinkų, kurioms daromas poveikis“, kaip nurodyta RS formoje, buvimas paprastai laikomas pakankamu, kad būtų atitinkami 4 straipsnio 4 dalies reikalavimai. Tačiau šalys gali nurodyti bet kokius veiksnius, kurie galėtų būti susiję su klausimo konkurenciniu tyrimu (rinkos užėmimas, vertikali integracija ir t. t.).

⁽²²⁾ Šiuo tikslu pateikiančios prašymą šalys turėtų atsižvelgti į tuos veiksnius, kurie paprastai galima spręsti apie nacionalines arba mažesnes negu nacionalinės rinkas, pavyzdžiui, pirmiausia produktų ypatybės (pvz., žema produktų vertė, palyginti su didelėmis vežimo išlaidomis), ypatingi paklausos (pvz., galutiniai vartotojai yra arti savo veiklos vietos) ir pasiūlos ypatumai, ryškūs kainų ir rinkos dalių skirtumai skirtingose šalyse, šalies vartotojų įpročiai, skirtingos reguliavimo sistemos, mokesčių ir kiti teisės aktai. Papildomų nurodymų galima rasti Komisijos pranešime dėl atitinkamos rinkos apibrėžimo Bendrijos konkurencijos teisės tikslams (OL C 372, 1997 12 9, p. 5).

⁽²³⁾ Pavyzdžiui, žr. Komisijos perdavimą spręsti klausimą dėl tam tikrų atskirų naftos saugyklų rinkų įvertinimo Prancūzijos institucijoms byloje M.1021 *Compagnie Nationale de Navigation-SOGELF*, M.1464 *Total/Petrofina* ir byloje M.1628 *Totalfina/Elf Aquitaine*, byloje M.1030 *Lafarge/Redland*, byloje M.1220 *Alliance Unichem/Unifarma*, byloje M.2760 *Nehlsen/Reithmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, ir byloje M.2154 *C3D/Rhone/Go-ahead*; byla M.2845 *Sogetel/Canal Satellite Digital/ Vias Digital*.

suskaidymą⁽²⁴⁾), galimybė būti tinkamomis perdavimui priklausys nuo konkrečių klausimo aplinkybių. Kadangi tiek Komisija, tiek valstybės narės gali turėti vienodai geras priemones arba galėti pačios spręsti tuos klausimus, reikėtų išlaikyti pakankamą laisvę spręsti savo nuožiūra dėl tokių klausimų perdavimo.

22. Bendrijos masto koncentracijų, kurios potencialiai turi poveikį konkurencijai keliose nacionalinėse arba savo apimtimi mažesnėse negu nacionalinės rinkose, esančiose daugiau negu vienoje valstybėje narėje, galimybė būti tinkamomis perdavimui valstybių narių kompetencijai priklausys nuo konkrečių kiekvieno atskiro atvejo veiksnių, pavyzdžiui, nuo galinčių patirti didelį poveikį nacionalinių rinkų skaičiaus, perspektyvos išspręsti galimas problemas proporcingomis, tarpusavyje neprieštaraujančiomis priemonėmis ir tyrimo pastangų, kurių gali prireikti sprendžiamam klausimui. Jei sprendžiamas klausimas galėtų sukelti konkurencijos problemų keliose valstybėse narėse ir jam reikėtų koordinuoto tyrimo ir priemonių padėčiai ištaisyti, tai sąlygotų, kad Komisija išlaikytų kompetenciją spręsti visą klausimą iš esmės⁽²⁵⁾. Kita vertus, jei sprendžiamas klausimas sukelia konkurencijos problemų, kurioms, nors ir susijusioms su daugiau negu vienos valstybės narės nacionalinėmis rinkomis, nereikia koordinuoto tyrimo ir (arba) priemonių padėčiai ištaisyti, perdavimas valstybių narių kompetencijai gali būti tinkamas. Kai kuriais atvejais⁽²⁶⁾ dėl didelių konkurencinių sąlygų valstybių narių rinkose, kurioms daromas poveikis, skirtumų Komisija nusprendė, kad klausimą dėl koncentracijos derėtų perduoti daugiau negu vienai suinteresuotai valstybei narei. Nors tokiais atvejais klausimo sprendimo suskaidymas iš besijungiančių šalių atima „vieno langelio“ sistemos teikiamą naudą, ši aplinkybė yra svarbi perdavimo prieš pranešant stadijoje, atsižvelgiant į tai, kad perdavimas yra atliekamas savanoriško besijungiančių šalių prašymo pagrindu.

23. Kiek įmanoma, dėmesys turi būti kreipiamas į tai, ar NKI, kurių kompetencijai ketinama perduoti klausimą, turi specialių žinių apie vietines rinkas⁽²⁷⁾ arba nagrinėja ar ketina nagrinėti kitą sandorį, susijusį su tiriamu sektoriumi⁽²⁸⁾.

⁽²⁴⁾ Žr. bylą M.580 *ABB/Daimler Benz*, kurioje Komisija nesutiko su Vokietijos prašymu remiantis 9 straipsniu perduoti klausimą jai spręsti dėl to, kad nors konkurencijos problemos apsiribojo Vokietijos rinkomis, sandoris (kuris sukurtų didžiausią pasaulyje geležinkelio įrangos tiekėją) turėtų reikšmingų atgarsių visoje Europoje. Taip pat žr. bylą M.2434 *Hidroelectrica del Cantabrico/EnBW/Grupo Vilar Mir*, kurioje, nepaisant Ispanijos prašymo remiantis 9 straipsniu perduoti jai spręsti klausimą, Komisija atliko tyrimą ir priėmė sprendimą vadovaujantis 8 straipsnio 2 dalimi.

⁽²⁵⁾ Keletas pavyzdžių yra byloje M.1383 *Exxon/Mobil*, kurioje Komisija, motyvuodama tuo, kad atvejui reikalingas vienintelis ir nuoseklus priemonių visetas, skirtas visiems probleminiams klausimams spręsti, atliko tyrimą nepaisant jai adresuoto Jungtinės Karalystės prašymo perduoti šiai spręsti dalį klausimo dėl koncentracijos, susijusios su automobilių kuro, pardavinėjamo mažmenomis Šiaurės vakarų Škotijoje, rinka; taip pat žr. bylą M.2706 *P&O Princess/Carnival*, kurioje, nors JK institucijos vertino „Royal Caribbean“ konkurencines kainas, Komisija nesutiko su prašymu dėl dalinio perdavimo dėl to, kad būtų išvengta klausimo skaidymo ir kad apsaugotų vienintelį įvairių nacionalinių priemonių poveikį patyrusių rinkų tyrimą.

⁽²⁶⁾ Žr. bylas M.2898, *Le Roy Merlin/Brico*, M.1030, *Redland/Lafarge*, M.1684, *Carrefour/Promodes*.

⁽²⁷⁾ Byloje M.330 *MacCormick/CPC/Rabobank/Ostmann* Komisija perdavė klausimą Vokietijai, nes ši galėjo geriau ištirti vietines sąlygas 85 000 pardavimo taškų Vokietijoje; klausimo perdavimas Nyderlandams buvo atliktas byloje M.1060 *Vendex/KBB*, nes jie galėjo geriau įvertinti vietos vartotojų pomėgius ir įpročius; taip pat žr. bylą M.1555 *Heineken/Cruzcampo*, bylą M.2621 *SEB/Moulinex* (kurioje vartotojų pasirinkimai ir prekybinė bei vadybinė praktika buvo specifinė Prancūzijos rinkoje); bylą M.2639 *Compass/Restorama/Rail Gourmet/Gourmet* ir bylą M.2662 *Danish-Crown/Steff-Houlberg*.

⁽²⁸⁾ Pavyzdžiui, byloje M.716 *Gehe/Lloyds Chemists* Komisija perdavė klausimą, nes JK institucijos tyrė papildomus Lloyds pasiūlymus, neviršijančius EBSR ribų; perdavimas sudarė sąlygas abu pasiūlymus ištirti tai pačiai institucijai; byloje M.1001/M.1019 *Preussag/Hapag-Lloyd/TUI* klausimas, susijęs su dviem sandoriais, kurie su trečiuoju, apie kurį pranešta Vokietijoje, būtų sudarę konkurencijos problemų, buvo perduotas Vokietijai; perdavimas užtikrino, kad visi trys sandoriai buvo išnagrinėti panašiu būdu; byloje M.2044 *Interbrew/Bass* Komisija perdavė klausimą JK institucijoms, kadangi jos neseniai buvo atlikusios tyrimus tose pačiose rinkose; panašiai taip pat žr. bylas M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, M.2234 *Metsalilitto Osuuskunta/Vapo Oy/JV*, M.2495 *Haniel/Fels*, M.2881 *Koninklijke BAM NBM/HBG* ir M.2857/M.3075-3080 *ECS/IEH* ir kitus šešis „Electrabel“ sandorius dėl vietinių paskirstytojų įsigijimo. Tačiau byloje M.2706 *P&O Princess/Carnival*, nors JK institucijos vertino „Royal Caribbean“ konkurencinį pasiūlymą, Komisija nesutiko su prašymu dėl dalinio perdavimo. Komisija nustatė preliminarias konkurencijos problemas susijungimų paveiktose kitose nacionalinėse rinkose ir dėl to siekė išvengti klausimo suskaidymo (Žr. Komisijos spaudos pranešimą 2002 4 11, IP/02/552).

Valstybių narių kompetencijai priskirtų klausimų perdavimas Komisijos kompetencijai remiantis 4 straipsnio 5 dalimi

Teisiniai reikalavimai

24. Pagal 4 straipsnio 5 dalį sandorio šalims, prašančioms perduoti klausimą Komisijos kompetencijai, taikomi tik du teisiniai reikalavimai: sandoris turi būti laikomas koncentracija, kaip numatyta Susijungimų reglamento 3 straipsnyje, ir koncentraciją turi būti galima patikrinti remiantis mažiausiai trijų valstybių narių nacionaliniais konkurencijos teisės aktais, skirtais susijungimams kontroliuoti (Taip pat žr. 65 et seq ir 70 et seq punktus).

Kiti svarstyteni veiksniai

25. Siekiant gauti laukiamą prašymo dėl perdavimo rezultatą, besijungiančios šalys, paduodamos prašymą, be teisinių reikalavimų patikrinimo, turėtų įvertinti, ar tikėtina, kad klausimo perdavimas bus laikomas tinkamu. Tai apimtų pirmiau išdėstytų pagrindinių principų taikymo ir konkrečiai – klausimo, ar Komisija yra tinkamesnė institucija klausimui spręsti, išnagrinėjimą.
26. Šiuo požiūriu Susijungimų reglamento 16 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad „prašymai perduoti klausimą Komisijos kompetencijai prieš pranešant labai būtų naudingi tokiose situacijose, kai koncentracija darytų poveikį konkurencijai už vienos valstybės narės teritorijos ribų“. Ypač turėtų būti atsižvelgiama į sandorio poveikio konkurencijai tikėtiną vietą ir į tai, ar Komisija būtų tinkama institucija nagrinėti sandorį.
27. Turėtų būti vertinama, ar klausimas tikrai darytų poveikį kelių valstybių teritorijoje, konkrečiai kreipiant dėmesį į tokius elementus kaip galimas poveikis konkurencijai ir tyrimo bei įgyvendinimo įgaliojimai, kurių galėtų reikėti šiam poveikiui tirti. Šiuo požiūriu ypatingas dėmesys turėtų būti kreipiamas į tai, ar klausimas galėtų potencialiai daryti konkurencijai poveikį vienoje ar daugiau rinkų, kuriai(-ioms) daro įtaką koncentracija. Bet kuriuo atveju, galimo poveikio konkurencijai požymiai savo pobūdžiu negali būti daugiau negu preliminarūs⁽²⁹⁾ ir neturi įtakoti tyrimo rezultato. Šalims nėra būtina nurodyti, kad poveikis konkurencijai gali būti žalingas.
28. Klausimai, kai rinka(-os), kurioje(-iose) galimas potencialus poveikis konkurencijai, geografiniu požiūriu yra platesnė(-s) negu nacionalinė(-s)⁽³⁰⁾, arba kai kurios rinkos, kurioms gali būti daromas poveikis, yra platesnės negu nacionalinės ir pagrindinis ekonominis koncentracijos poveikis yra susijęs su šiomis rinkomis, yra tinkamiausi perdavimui Komisijos kompetencijai klausimai. Šiais atvejais, kai konkurencinė dinamika perauga valstybių teritorijų ribas ir todėl tam reikėtų kelių valstybių tyrimo pastangų bei atitinkamų įgyvendinimo įgaliojimų, Komisija galėtų geriausiai atlikti tyrimą.

⁽²⁹⁾ „Rinkų, kurioms daromas poveikis“, kaip nurodyta RS formoje, buvimas paprastai laikomas pakankamu. Tačiau šalys gali nurodyti bet kokius veiksnius, kurie galėtų būti susiję su klausimo konkurenciniu tyrimu (rinkos užėmimas, vertikali integracija ir t. t.).

⁽³⁰⁾ Žr. jungtinių septynių valstybių narių klausimo dėl sandorio, paveikusio pasaulines rinkas, perdavimą spręsti Komisijai byloje M.2738 *GE/Unison* ir jungtinių septynių valstybių narių klausimo dėl sandorio, paveikusio Vakarų Europos rinkas, perdavimą spręsti Komisijai byloje M.2698 *Promatech/Sulzer*; taip pat žr. *EB susijungimų reglamento 22 straipsnio taikymo Nacionalinių konkurencijos institucijų, priklausančių EKI sistemai, veikloje principų*, – leidinį išleido Europos konkurencijos institucijos (EKI) – 11 punktą.

29. Komisijai labiau tiktų nagrinėti klausimus (įskaitant tyrimą, vertinimą ir galimas priemones padėčiai ištaisyti), galinčius sukelti potencialių konkurencijos problemų keliose nacionalinėse arba savo apimtimi mažesnėse negu nacionalinės rinkose, esančiose keliose skirtingose valstybėse narėse ⁽³¹⁾. Siekiant užtikrinti nuoseklų ir veiksmingą nagrinėjimą keliose skirtingose valstybėse, Komisija, pasinaudodama tinkamais tyrimo įgaliojimais ir sprendama konkurencijos problemas nuosekliausių priemonių pagalba, tikėtina geriausiai iširtų tokius klausimus.
30. Analogiškai tam, kas buvo pirmiau išdėstyta dėl 4 straipsnio 4 dalies, koncentracijų, nepaisant galimo didelio jų poveikio konkurencijai valstybės teritorijoje esančioje rinkoje, bet galinčių daryti poveikį konkurencijai keliose valstybėse, perdavimo tinkamumas priklausys nuo konkrečių klausimo aplinkybių. Kadangi tiek Komisija, tiek valstybės narės gali būti vienodai tinkamos spręsti tuos klausimus, reikėtų išlaikyti pakankamą laisvę spręsti savo nuožiūra dėl tokių klausimų perdavimo.
31. Kiek įmanoma dėmesys turėtų būti kreipiamas į tai, ar būtent Komisija galėtų tinkamai išnagrinėti klausimą, ypač atsižvelgdama į tokius veiksnius kaip specialių žinių turėjimas ar patirtis tiriamame sektoriuje. Juo didesnė susijungimų galimybė daryti poveikį konkurencijai keliose valstybių narių teritorijose, juo labiau tikėtina, kad Komisija geriau atliktų tyrimą, ypač nustatydama faktus ir panaudodama įgyvendinimo įgaliojimus.
32. Galiausiai, besijungiančios šalys gali nurodyti, kad, nors ir nėra aiškaus poveikio konkurencijai, klausimą būtina nagrinėti Komisijai, ypač atsižvelgiant į veiksnius, tokius kaip išlaidos ir laiko eikvojimas, kylančius dėl kartotinių kreipimųsi valstybėse narėse ⁽³²⁾.

Perdavimai po pranešimo

Komisijos kompetencijai priskirtų klausimų perdavimas valstybių narių kompetencijai remiantis 9 straipsniu

33. Po pranešimo Komisijai apie koncentraciją valstybė narė, norėdama prašyti perduoti klausimą, gali pasinaudoti dviem galimybėmis, numatytomis 9 straipsnyje – atitinkamai 9 straipsnio 2 dalies a punktu ir 9 straipsnio 2 dalies b punktu.

9 straipsnio 2 dalies a punktas

Teisiniai reikalavimai

34. Siekiant valstybei narei arba valstybėms narėms perduoti klausimą remiantis 9 straipsnio 2 dalies a punktu turi būti įgyvendinti šie teisiniai reikalavimai:
- koncentracija turi kelti didelę grėsmę konkurencijai rinkoje, ir
 - ši rinka turi būti prašančiojoje valstybėje ir turėti visus atskiros rinkos požymius.
35. Dėl pirmojo kriterijaus pažymėtina, kad prašančioji valstybė narė iš esmės privalo įrodyti, kad remiantis preliminaria analize yra reali grėsmė, kad sandoris gali turėti didelį žalingą poveikį konkurencijai, ir dėl to reikalingas išsamus nagrinėjimas. Tokiais preliminariais požymiais gali būti laikomi *prima facie* galimo didelio žalingo poveikio įrodymai, tačiau jie negali įtakoti išsamaus tyrimo rezultatų.

⁽³¹⁾ Toks atvejis, pavyzdžiui, būtų susijęs su tyrimu, kai nacionalinės rinkos (arba konkurencijos vertinimo aspektu net smulkesnės negu nacionalinės), kurioms daromas poveikis, nepaisant to, turi bendrus Europos masto arba pasaulinio masto prekės ženklus, Europos masto arba pasaulinio masto intelektinės nuosavybės teises arba centralizuotą gamybą ar prekybą, mažiausiai tokiu laipsniu, kad ši centralizuota gamyba ar prekyba gali paveikti priemones padėčiai ištaisyti.

⁽³²⁾ Žr. Susijungimų reglamento 12 ir 16 konstatuojamąsias dalis.

36. Dėl *antrojo kriterijaus* pažymėtina, kad valstybė narė privalo įrodyti, kad geografinė(-ės) rinka(-os), kurioje(-iose) konkurencijai sandoris daro poveikį jau apibūdintu būdu (35 punkte), yra nacionalinė(-ės) arba savo apimtimi mažesnės negu nacionalinė(-ės) ⁽³³⁾.

Kiti svarstyti veiksniai

37. Be teisinių reikalavimų patikrinimo, reikėtų apsvarstyti ir kitus veiksnius, siekiant įvertinti, ar klausimo perdavimas būtų laikomas tinkamu. Tai apimtų pirmiau išdėstytų pagrindinių principų taikymo išnagrinėjimą ir ypač išnagrinėjimą, ar konkurencijos institucija(-os), prašanti(-čios) perduoti klausimą, galėtų geriausiai išspręsti klausimą. Šiuo tikslu turėtų būti atsižvelgiama tiek į sandorio poveikio konkurencijai tikėtiną vietą, tiek į tai, kaip NKI yra pasirengusi nagrinėti sandorį. (žr. 19–23 punktus).

9 straipsnio 2 dalies b punktas

Teisiniai reikalavimai

38. Siekiant valstybei narei arba valstybėms narėms perduoti klausimą remiantis 9 straipsnio 2 dalies b punktu turi būti įgyvendinti šie teisiniai reikalavimai:

- i) koncentracija turi *daryti poveikį konkurencijai rinkoje* ir
- ii) ši rinka *būti prašančiojoje valstybėje narėje, turėti visus atskiros rinkos požymius ir neturi sudaryti didelės bendrosios rinkos dalies*.

39. Dėl *pirmojo kriterijaus* pažymėtina, kad prašančioji valstybė narė privalo įrodyti, remdamasi preliminaria analize, kad koncentracija gali daryti poveikį konkurencijai rinkoje. Tokiais preliminariais požymiais gali būti laikomi *prima facie* tokio galimo žalingo poveikio įrodymai, tačiau jie negali įtakoti išsamaus tyrimo rezultatų.

40. Dėl *antrojo kriterijaus* pažymėtina, kad prašančioji valstybė narė privalo įrodyti ne tik tai, kad rinka, kurioje konkurencijai yra ką tik nurodytu būdu (38 punkte) sandoris daro poveikį, yra atskira rinka valstybėje narėje, bet ir tai, kad ji nesudaro didelės bendrosios rinkos dalies. Šiuo atžvilgiu, remiantis ankstesne praktika ir teismų praktika ⁽³⁴⁾, matyti, kad tokie atvejai paprastai yra būdingi siauros geografinės apimties rinkoms valstybėje narėje.

⁽³³⁾ Žr. Komisijos pranešimą dėl atitinkamos rinkos apibrėžimo Bendrijos konkurencijos teisės tikslams (OL C 372, 1997 12 9, p. 5).

⁽³⁴⁾ Žr. Komisijos perdavimus, atliktus pagal 9 straipsnio 2 dalies b punktą: byloje M.2446, *Govia/Connex South Central*, kur koncentracija darė poveikį konkurencijai Jungtinės Karalystės Londono/Gatwick-Brighton rajono geležinkeliuose; byloje M.2730, *Connex/DNVBVG*, kurioje sandoris darė poveikį konkurencijai Riesa rajono vietinio viešojo transporto paslaugų rinkoje; ir byloje M.3130, *Arla Foods/Express Diaries*, kur sandoris darė poveikį konkurencijai Jungtinės Karalystės Londono, Jorkšyro ir Lankašyro rajonų pieno pristatymo paslaugos rinkoje. Apibūdinant bendrosios rinkos nedidelę dalį, nurodymų galima rasti teismų praktikoje, susijusioje su EB sutarties 82 straipsnio taikymu. Šiame kontekste Teisingumo Teismas, remdamasis *inter alia* empiriniais įrodymais, pateikė plačią sąvoką, kas gali sudaryti didelę bendrosios rinkos dalį. Pavyzdžiui, teismų praktikoje galima rasti nuorodų, iš esmės pagrįstų praktiniais kriterijais, kaip „pačios produkcijos ir jos vartojimo pobūdis ir apimtys, taip pat pardavėjų ir pirkėjų įpročiai bei ekonominės galimybės“. Žr. byla 40/73, *Suiker Unie/Commission*, [1975], ECR 1663. Taip pat žr. bylą C-179/90, *Porto di Genova*, 1991, ECR 5889, kurioje buvo laikoma, kad Genujos uostas užėmė didelę bendrosios rinkos dalį. Teismas savo praktikoje keletą kartų pažymėjo, kad kelios atskiros rinkos gali kartu sudaryti didelę bendrosios rinkos dalį. Žr., pavyzdžiui, bylos C-323/93, *Centre d'insemination de la Crespelle* [1994] ECR I-5077, 17 punktą, kur Teismas nurodė: „šiuo atveju, atsižvelgiant į tai, kad kiekvienas apvaisinimo centras buvo teisėtai įsteigtas ir turi išskirtines teises aptarnauti tam tikrą teritoriją, šie centrai pagal nacionalinius teisės aktus įgijo išskirtines teises. Tos nacionalinės teisės nuostatos dėl įmonių, kurios turėjo monopolį ribotose teritorijose, bet kartu apėmė visą valstybės narės teritoriją, sukūrė dominuojančią padėtį Sutarties 86 straipsnio prasme didelėje bendrosios rinkos dalyje“.

41. Jei tokios sąlygos yra tenkinamos, Komisija privalo perduoti klausimą.

Valstybių narių kompetencijai priskirtų klausimų perdavimas Komisijai remiantis 22 straipsniu

Teisiniai reikalavimai

42. Siekiant perduoti klausimą iš vienos ar kelių valstybės(-ių) narės(-ių) Komisijai remiantis 22 straipsniu, kaip būtinos prielaidos turėtų būti įgyvendinti du teisiniai reikalavimai:
- koncentracija turi daryti poveikį prekybai tarp valstybių narių,
 - turi kelti grėsmę padaryti didelį poveikį konkurencijai prašymą pateikiančioje valstybėje narėje ar narėse.
43. Dėl pirmojo kriterijaus pažymėtina, kad koncentracija atitinka šį reikalavimą tada, kai ji gali pastebimai paveikti prekybos tarp valstybių narių modelį ⁽³⁵⁾.
44. Dėl antrojo kriterijaus pažymėtina, kad taip pat, kaip ir pagal 9 straipsnio 2 dalies a punktą, perduodančioji valstybė narė ar narės, remdamosi preliminaria analize, iš esmės privalo įrodyti, kad yra reali grėsmė, jog sandoris dėl susijungimo gali padaryti didelį žalingą poveikį konkurencijai, todėl klausimas turi būti išsamiai išnagrinėtas. Tokiais preliminariais požymiais gali būti laikomi *prima facie* galimo didelio žalingo poveikio įrodymai, tačiau jie negali įtakoti išsamaus tyrimo rezultatų.

Kiti svarstyliniai veiksniai

45. Kadangi perdavimams Komisijai po pranešimo gali prireikti besijungiančiųjų šalių papildomų išlaidų ir laiko, jų reikėtų atlikti tik tais atvejais, kai kyla reali žalingo poveikio konkurencijai ir prekybai tarp valstybių narių grėsmė ir kai klausimą būtų geriausia nagrinėti Bendrijos lygmeniu ⁽³⁶⁾. Labiausiai tinkamos perduoti Komisijai remiantis 22 straipsniu yra šios klausimų kategorijos:
- klausimai, kurie susiję su didelėmis konkurencijos problemomis vienoje ar keiose rinkoje(-se), kuri yra geografiniu atžvilgiu platesnė(-s) nei nacionalinė(-s), arba kai rinkos, kurioms potencialiai daromas poveikis, yra platesnės negu nacionalinės ir kur pagrindinis ekonominis koncentracijos poveikis yra susijęs su tokiomis rinkomis.
 - kurie susiję su didelėmis konkurencijos problemomis nacionalinėse ar savo apimtimi mažesnėse negu nacionalinės rinkose, esančiose keliuose valstybėse narėse, kai būtina nuosekliai tirti klausimą (kiek tai yra susiję su galimomis teisės gynimo priemonėmis, taip pat atitinkamais atvejais – su tyrimo pastangomis), ir kur pagrindinis ekonominis koncentracijos poveikis yra susijęs su tokiomis rinkomis.

III. PERDAVIMO SISTEMOS MECHANIZMAS

A. BENDRAS PERDAVIMO SISTEMOS APIBUDINIMAS

46. Susijungimų reglamente yra nustatytos atitinkamos teisinės perdavimo sistemos veikimo taisyklės. 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse, 9 ir 22 straipsniuose įtvirtintos taisyklės išsamiai nustato įvairius veiksmus, kurių būtina imtis, kad klausimas iš Komisijos būtų perduotas spręsti valstybėms narėms ir atvirkščiai.

⁽³⁵⁾ Analogiškai taip pat žr. Komisijos pranešimą –Gaires dėl Sutarties 81 ir 82 straipsniuose pateiktos poveikio prekybai sąvokos (OL L 101, 2004 4 27, p. 81).

⁽³⁶⁾ Žr. jungtinių septynių valstybių narių klausimo dėl sandorio, darančio poveikį pasaulinėms rinkoms, perdavimą spręsti Komisijai byloje M.2738 *GE/Unison* ir jungtinių septynių valstybių narių klausimo dėl sandorio, darančio poveikį Vakarų Europos rinkai, perdavimą spręsti Komisijai byloje M.2698 *Promatech/Sulzer*; taip pat žr. *EB susijungimų reglamento 22 straipsnio taikymo Nacionalinių konkurencijos institucijų, priklausančių EKI sistemai, veikloje principų* – leidinį išleido Europos konkurencijos institucijos (EKI) – 11 punktą.

47. Kiekviena iš keturių atitinkamų perdavimo nuostatų numato savitą tam tikros kategorijos koncentracijos klausimo perdavimo mechanizmą. Nuostatos gali būti klasifikuojamos taip:
- a) klausimų perdavimas prieš pranešant apie koncentraciją:
 - i) iš Komisijos kompetencijos valstybių narių kompetencijai (4 straipsnio 4 dalis)
 - ii) iš valstybių narių kompetencijos Komisijos kompetencijai (4 straipsnio 5 dalis)
 - b) klausimų perdavimai po pranešimo apie koncentraciją:
 - i) iš Komisijos kompetencijos valstybių narių kompetencijai (9 straipsnis)
 - ii) iš valstybių narių kompetencijos Komisijos kompetencijai (22 straipsnis)
48. Schemos, pateiktos šio pranešimo I priede, grafiškai apibūdina įvairius procedūrinius perdavimo sistemos, numatytos 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse, 9 ir 22 straipsniuose, etapus.

Perdavimai prieš pranešant

49. Prašyti klausimų perdavimo prieš pranešant apie koncentraciją gali tik suinteresuotos įmonės⁽³⁷⁾. Suinteresuotos įmonės privalo įvertinti, ar koncentracija atitinka kriterijus, nustatytus 4 straipsnio 4 dalyje (kad koncentracija yra Bendrijos masto, bet gali turėti didelį poveikį konkurencijai valstybės narės atskiroje rinkoje) arba 4 straipsnio 5 dalyje (kad koncentraciją, kuri nėra Bendrijos masto, būtų galima patikrinti remiantis mažiausiai trijų valstybių narių nacionaliniais konkurencijos teisės aktais). Tada suinteresuotos įmonės gali nuspręsti prašyti, pateikdamos argumentuotą RS formos prašymą, perduoti klausimą spręsti Komisijai arba valstybėms narėms. Komisija nedelsiant perduoda prašymą visoms valstybėms narėms. Tolesnis perdavimo procesas remiantis atitinkamai 4 straipsnio 4 ir 5 dalimis yra skirtingas.

— Pagal 4 straipsnio 4 dalį suinteresuota(-os) valstybė(-ės) narė(-ės)⁽³⁸⁾ per 15 darbo dienų nuo pareiškimo gavimo dienos gali sutikti ar nesutikti su prašymu. Jei valstybė narė nepateikia nuomonės, tai laikoma sutikimu⁽³⁹⁾. Jeigu suinteresuota(-os) valstybė(-ės) narė(-ės) sutinka su perdavimu, Komisija per papildomą maždaug 10 darbo dienų (25 darbo dienos nuo tada, kai Komisija gavo RS formą) laikotarpį turi nuspręsti, ar perduoti klausimą. Jei Komisija nepateikia nuomonės, tai laikoma pritarimu. Jei Komisija pritaria, pagal suinteresuotų įmonių prašymą klausimas (ar jo dalis arba kelios dalys) perduodamas vienos ar kelių valstybių narių kompetencijai. Jei klausimas perduodamas, suinteresuota valstybė narė ar valstybės narės perduoto klausimo dalies sprendimui taiko savo nacionalinę teisę⁽⁴⁰⁾. Taikomos 9 straipsnio 6–9 dalys.

⁽³⁷⁾ Terminas „suinteresuotos įmonės“ apima „asmenis“, nurodytus 3 straipsnio 1 dalies b punkte.

⁽³⁸⁾ Suinteresuota(-os) valstybė(-ės) narė(-ės) yra nurodytos RS formoje; jei prašymas būtų patenkintas, joms būtų perduotas klausimas.

⁽³⁹⁾ Tai esminis visų perdavimo procedūrų, numatytų Susijungimų reglamente, požymis. Tai gali būti apibūdinta kaip „pritarantis tylėjimas“ arba neprieštaravimas: t.y. jeigu Komisija arba valstybė narė nepriima jokio sprendimo, tai laikoma jų sutikimu. Šis mechanizmas buvo įtvirtintas Reglamento (EEB) Nr. 4064/89 9 straipsnio 5 dalyje. Dabar jis įtrauktas į Susijungimų reglamento 4 straipsnio 4 dalį (antrąją ir ketvirtąją pastraipas), 4 straipsnio 5 dalį (ketvirtąją pastraipą), 9 straipsnio 5 dalį, 22 straipsnio 3 dalies pirmosios pastraipos paskutinį sakinį. Tačiau šis „pritariančio tylėjimo“ mechanizmas netaikomas 22 straipsnio 2 dalyje numatytiems valstybių narių sprendimams prisidėti prie prašymo.

⁽⁴⁰⁾ Pagal 4 straipsnio 4 dalį besijungiančioms šalims leidžiama prašyti dalies ar viso klausimo perdavimo. Komisija ir valstybės narės privalo pritariti arba nepritarti prašymui ir negali keisti jo apimties, pavyzdžiui, perduoti klausimo dalies, jeigu buvo prašoma perduoti visą klausimą. Dalinio perdavimo atveju suinteresuota valstybė narė perduotai klausimo daliai taikys savo nacionalinę konkurencijos teisę. Likusiai klausimo daliai bus taikomas Susijungimų reglamentas, pagal Susijungimų reglamento 4 straipsnio 1 dalį suinteresuotos įmonės privalėtų pranešti apie neperduotos klausimo dalies koncentraciją, pateikdamos CO formą. Priešingai, jeigu valstybei narei perduodamas visas klausimas, 4 straipsnio 4 dalies paskutinėje pastraipoje nurodoma, kad nebūtų jokio įpareigojimo pranešti Komisijai apie koncentraciją. Komisija nespręstų šio klausimo. Suinteresuota valstybė narė visam klausimui taikytų savo nacionalinę teisę; jokia kita valstybė narė šio klausimo koncentracijai negalėtų taikyti savo nacionalinės konkurencijos teisės.

- Pagal 4 straipsnio 5 dalį suinteresuotos valstybės narės ⁽⁴¹⁾ per 15 darbo dienų nuo pareiškimo gavimo dienos gali sutikti ar nesutikti su prašymu. Pasibaigus šiam laikotarpiui Komisija patikrina, ar kokia nors valstybė narė, kurios kompetencijai priklausytų nagrinėti koncentraciją remdamasi savo nacionaliniais konkurencijos teisės aktais, nėra pareiškusi nesutikimo. Jei nė viena tokia kompetentinga valstybė narė nepareiškia nesutikimo, klausimas laikomas įgijusiu Bendrijos mastą, todėl yra perduodamas Komisijai, turinčiai išimtinę kompetenciją jį spręsti. Tuomet šalys, naudojamos CO formą, apie atvejį informuoja Komisiją. Kita vertus, jei viena ar kelios kompetentingos valstybės narės pareiškia savo nesutikimą, Komisija nedelsiant informuoja visas valstybes nares ir suinteresuotas įmones apie bet kokią nesutikimo pareiškimą, ir perdavimo procesas baigiasi. Tada šalys turi vadovautis taikomomis nacionalinėmis taisyklėmis reglamentuojančiomis pranešimus.

Perdavimai po pranešimo

50. Remiantis 9 straipsnio 2 dalimi ir 22 straipsnio 1 dalimi perdavimai po pranešimo pradedami pačių valstybių narių iniciatyva arba remiantis atitinkamai 9 straipsnio 2 dalimi ir 22 straipsnio 5 dalimi – Komisijos kvietimu. Procedūros skiriasi priklausomai nuo to, ar perduodama Komisijai, ar valstybėms narėms.

- Pagal 9 straipsnį valstybė narė gali prašyti, kad Komisija jos kompetencijai perduotų klausimą ar jo dalį dėl Bendrijos masto koncentracijos, apie kurią buvo pranešta Komisijai ir kuri kelia didelę grėsmę konkurencijai valstybės narės atskiroje rinkoje (9 straipsnio 2 dalies a punktas) arba kuri daro poveikį valstybės narės atskirai rinkai, kuri nesudaro didelės bendrosios rinkos dalies (9 straipsnio 2 dalies b punktas). Prašymas turėtų būti pateikiamas per 15 darbo dienų nuo tos dienos, kai valstybė narė gavo CO formos kopiją. Komisija pirmiausia turi patikrinti, ar laikomasi teisinių kriterijų. Tada ji, įgyvendindama savo administracinę teisę spręsti savo nuožiūra, gali nuspręsti perduoti klausimą ar jo dalį. Tuo atveju, kai prašymas perduoti klausimą yra pateiktas remiantis 9 straipsnio 2 dalies b punktu ir atitinka teisinius kriterijus, Komisija privalo (t. y. ji neturi teisės spręsti savo nuožiūra) perduoti klausimą. Sprendimas turi būti priimtas per 35 darbo dienas nuo pranešimo gavimo arba, kai procesą inicijavo Komisija, per 65 darbo dienas ⁽⁴²⁾. Jeigu klausimas perduodamas, tai suinteresuota valstybė narė taiko savo nacionalinę konkurencijos teisę, laikydama 9 straipsnio 6 ir 8 dalių.

- Pagal 22 straipsnį valstybė narė gali prašyti, kad Komisija spręstų koncentracijos, nesančios Bendrijos masto, bet darančios poveikį tarp valstybių narių vykstančiai prekybai ir kelia didelę grėsmę konkurencijai jos teritorijoje, klausimą. Prašymas turi būti pateiktas per 15 darbo dienų nuo nacionalinio pranešimo apie koncentraciją dienos arba, kai pranešti nereikalaujama, nuo tos dienos, kai suinteresuota valstybė narė apie koncentraciją „sužinojo“ ⁽⁴³⁾. Komisija persiunčia prašymą visoms valstybėms narėms. Kitos valstybės narės gali nuspręsti prisidėti prie prašymo ⁽⁴⁴⁾ per 15 darbo dienų nuo pirminio prašymo kopijos gavimo dienos. Visi terminai, susiję su koncentracija ir numatyti nacionalinėje teisėje, yra sustabdomi, kol bus priimtas sprendimas, kur bus nagrinėjamas

⁽⁴¹⁾ T. y. kompetentingos peržiūrėti klausimą pagal savo nacionalinę konkurencijos teisę, jei nebūtų atliekamas perdavimas. Apie „kompetentingos tikrinti klausimą“ sąvoką žr. toliau B skirsnio 5 dalį.

⁽⁴²⁾ Dėl klausimų, kai Komisija atlieka parengiamuosius veiksmus 65 darbo dienas, žr. 9 straipsnio 4 dalies b punktą ir 5 dalį.

⁽⁴³⁾ Šiame kontekste sąvoka „sužinojo“, naudojama 22 straipsnyje, turėtų būti aiškinama kaip pakankamos informacijos preliminarium įvertinimui, ar yra kriterijai pateikti prašymą dėl perdavimo pagal 22 straipsnį, gavimas.

⁽⁴⁴⁾ Būtina pažymėti, kad pagal 22 straipsnį valstybė narė gali prisidėti prie pirminio prašymo net tada, kai jai nėra pranešta apie koncentraciją. Tačiau valstybės narės gali nesugebėti to padaryti, jei jos iš besijungiančių šalių nebuvo gavę būtinos informacijos tuo metu, kai Komisija jas informavo, kad kita valstybė narė pateikė prašymą dėl perdavimo. Nepaisant valstybių narių galimybes kreiptis į besijungiančias šalis, kad patikrintų, ar jos kompetentingos nagrinėti bet kurią konkretų sandorį, pranešančiosioms šalims labai rekomenduojama, kai įmanoma, pateikti pranešimą apie koncentraciją visoms kompetentingoms valstybėms narėms vienu metu.

atvejis; iki pasibaigiant 15 darbo dienų laikotarpiui valstybė narė gali atkurti nacionalinėje teisėje numatytus terminus informuodama Komisiją ir besijungiančias šalis, kad ji nenori prisidėti prie prašymo. Pasibaigus 15 darbo dienų laikotarpiui, Komisija per kitas 10 darbo dienų turi apsispręsti, ar perimti klausimą iš prašančiosios(-ių) valstybės(-ių) narės(-ių). Jei Komisija perima klausimo sprendimą savo kompetencijon, nacionaliniai klausimo sprendimo procesai besikreipiančiose valstybėse narėse baigiasi, o Komisija pagal Susijungimų reglamento 22 straipsnio 4 dalį klausimą sprendžia prašančiųjų valstybių vardu⁽⁴⁵⁾. Nepateikusių prašymo valstybės gali toliau taikyti savo nacionalinę teisę.

51. Kitame pranešimo skirsnyje apibūdinama daugybė detalių sistemos elementų, siekiant pateikti gaires įmonėms, prašančioms perduoti klausimą prieš pranešant apie koncentraciją, arba toms, kurios gali būti sandorio, dėl kurio atliekamas perdavimas po pranešimo, šalimis.

B. PERDAVIMO MECHANIZMO ELEMENTAI

52. Šiame pranešimo skirsnyje pateikiamos gairės dėl tam tikrų perdavimo sistemos, numatytos Susijungimų reglamento 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse, 9 ir 22 straipsniuose, funkcionavimo aspektų.

1. Konkurencijos institucijų sistema

53. Susijungimų reglamento 19 straipsnio 2 dalyje numatyta, Komisija privalo vykdyti tame reglamente numatytas procedūras palaikydama glaudų ir nuolatinį ryšį su valstybių narių kompetentingomis institucijomis (NKI). Bendradarbiavimas ir dialogas tarp Komisijos ir NKI ir tarp pačių NKI yra ypač svarbūs tuo atveju, kai koncentracijos yra perdavimo sistemos, numatytos Susijungimų reglamente, objektai.
54. Pagal Susijungimų reglamento 14 konstatuojamąją dalį „Komisija ir valstybių narių kompetentingos institucijos kartu turėtų sukurti valdžios institucijų tinklą, kurios savo atitinkamą kompetenciją taiko glaudžiai bendradarbiaudamos, naudodamosi veiksmingomis keitimosi informacija ir konsultavimosi priemonėmis, siekdamos, kad klausimą nagrinėtų labiausiai tam tinkanti institucija, laikydamosi subsidiarumo principo ir stengdamosi kiek įmanoma užtikrinti, kad apie konkrečią koncentraciją nebūtų siunčiami kartotiniai pranešimai“.
55. Tinklas turėtų užtikrinti veiksmingą koncentracijų klausimų paskirstymą pagal II skirsnyje apibūdintus principus. Jis garantuoja sklandų spręstinių klausimų perdavimo prieš pranešant apie koncentraciją mechanizmo veikimą, taip pat, kiek iš anksto galima numatyti, sukuria sistemą, pagal kurią potencialūs prašymai dėl spręstinių klausimų perdavimo po pranešimo būtų nustatomi kaip įmanoma greičiau⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴⁵⁾ Kai pagal 22 straipsnį Komisija vienos ar kelių valstybių narių vardu nagrinėja koncentraciją, ji gali priimti visus esminius sprendimus, numatytus Susijungimų reglamento 6 ir 8 straipsniuose. Tai numatyta to reglamento 22 straipsnio 4 dalyje. Būtina pažymėti, kad Komisija nagrinėja koncentraciją pagal valstybių narių prašymą ir jų vardu. Todėl ši nuostata turėtų būti aiškinama taip, kad pagal ją Komisija privalo tikrinti koncentracijos poveikį tų valstybių narių teritorijose. Komisija nenagrinės koncentracijos poveikio tose valstybių narių, kurios neprisidėjo prie prašymo, teritorijose, išskyrus atvejus, kai toks nagrinėjimas yra būtinas koncentracijos poveikiui prašančiųjų valstybių narių teritorijose įvertinti (pavyzdžiui, kai geografinė rinka peržengia prašančiosios(-ių) valstybės(-ių) narės(-ių) teritoriją (-as)).

⁽⁴⁶⁾ Išankstinės žinios apie prašymo dėl perdavimo galimumą būtų svarbios Komisijai, pavyzdžiui, pagal Susijungimų reglamento 7 straipsnio 3 dalį sprendžiant, ar nepritarti prašymui nukrypti nuo sulaikančio poveikio.

56. Pagal 4 straipsnio 4 ir 5 dalis Komisija privalo „nedelsiant“⁽⁴⁷⁾ perduoti suinteresuotų įmonių parengtus argumentuotus prašymus. Komisija stengsis perduoti šiuos dokumentus kitą darbo dieną po tos dienos, kurią dokumentai buvo gauti ar išleisti. Tinkle, atsižvelgiant į aplinkybes, informacija bus keičiamasi naudojant įvairias priemones: elektroninį pašta, sausumos pašta, pasiuntinius, faksus, telefonus. Būtina pažymėti, kad išlaptinta ar konfidencialia informacija bus keičiamasi tarp šių ryšio taškų naudojant saugų elektroninį pašta arba bet kokią kitą saugią ryšių priemonę.
57. Visi tinklo nariai, įskaitant Komisiją ir visas NKI, jų pareigūnus, kitus tarnautojus ir kitus asmenis, kurie dirba šių institucijų prižiūrimi, taip pat valstybių narių kitų institucijų pareigūnus ir valstybės tarnautojus, pagal Susijungimų reglamento 17 straipsnį bus įpareigoti saugoti profesinę paslaptį. Jie neturi atskleisti neviešos informacijos, kurią įgijo taikant Susijungimų reglamentą, išskyrus atvejus, kai fiziniai arba juridiniai asmenys, pateikę šią informaciją, sutinka, kad ji būtų atskleista.
58. Tinkle konsultacijas teikia ir informacija keičiasi valstybinės vykdomosios institucijos, ir nėra keičiamos jokios įmonių teisės ar pareigos, kylančios iš Bendrijos arba nacionalinės teisės. Kiekviena konkurencijos institucija lieka visiškai atsakinga už tinkamo proceso tais klausimais, kuriuos ji sprendžia, užtikrinimą.

2. Perdavimo prieš pranešant apie koncentraciją sistemos taikymo pradžia; prašančiųjų šalių teikiama informacija

59. Kad perdavimo sistema veiktų greitai ir sklandžiai, svarbu, kad prašančiosios šalys prireikus laiku ir veiksmingiausiu būdu pateiktų išsamią ir tikslią informaciją. Teiktinai informacijai taikomi teisiniai reikalavimai ir netikslios, neišsamios ar klaidinančios informacijos teikimo pasekmės numatytos Susijungimų reglamente, Reglamente (EB) Nr. 802/2004 (toliau – Susijungimų reglamentą įgyvendinantis reglamentas) ir RS formoje⁽⁴⁸⁾.
60. RS formoje nurodyta kad, visa teikiama informacija argumentuotame teikime turi būti tiksli ir išsami. Jei šalys pateikia netikslią arba neišsamią informaciją, Komisija, remdamasi Susijungimų reglamento 6 straipsnio 3 dalies a punktu arba 8 straipsnio 6 dalies a punktu, gali arba priimti sprendimą pagal Susijungimų reglamento 6 straipsnio 1 dalies a punktą (kai tyrimo metu paaiškėja trūkumai, susiję su 4 straipsnio 5 dalies sąlygomis), arba atšaukti bet kurį sprendimą, priimtą vadovaujantis 6 arba 8 straipsnius, atlikus perdavimą pagal 4 straipsnio 5 dalį. Priėmus sprendimą pagal 6 straipsnio 1 dalies a punktą arba jį atšaukus, sandorio nagrinėjimui būtų vėl taikomi nacionaliniai teisės aktai. Tuo atveju, kai pagal 4 straipsnio 4 dalį perdavimai buvo atlikti remiantis netikslia arba neišsamia informacija, pagal 4 straipsnio 1 dalį Komisija gali reikalauti pateikti pranešimą. Be to, pagal Susijungimų reglamento 14 straipsnio 1 dalies a punktą Komisija gali skirti baudas. Galiausiai šalys taip pat turėtų žinoti, kad, jei perdavimas yra atliktas dėl netikslios arba neišsamios informacijos, nurodytos RS formoje, Komisija ir (arba) valstybės narės gali svarstyti perdavimo po pranešimo klausimą ir juo pakeisti perdavimą prieš pranešant, pagrįstą tokia netikslia ar neišsamia informacija⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁷⁾ Būtina pažymėti kad, kaip numatyta Susijungimų reglamento 19 straipsnio 1 dalyje, kad Komisija taip pat privalo perduoti NKI pranešimų arba svarbiausių dokumentų, pateiktų arba išleistų Komisijos, kopijas.

⁽⁴⁸⁾ RS forma pridėta prie 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 802/2004 įgyvendinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 133, 2004 4 30, p. 1).

⁽⁴⁹⁾ Tai būtų tinkamas „teisės gynimo būdas“, kai prašančios šalys pateikė netikslią ar neišsamią informaciją, kuri neįtaikojo sąlygų pagal 4 straipsnio 5 dalį įvykdymo ir kuri Komisijai paaiškėjo tyrimo procese.

61. Teikdamos informaciją RS formoje arba prašydamos perduoti klausimą prieš pranešant, suinteresuotos įmonės neprivalo nurodyti, kad koncentracija darys žalingą poveikį konkurencijai⁽⁵⁰⁾. Tačiau jos turėtų pateikti kiek įmanoma daugiau informacijos, aiškiai rodančios, kaip koncentracija atitinka 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse numatytus atitinkamus teisinius kriterijus ir kodėl prašyme nurodyta(-os) institucija(-os) būtų tinkamiausia(-ios) koncentracijos klausimui spręsti. Susijungimų reglamente nenumatyta ir neketinama numatyti, kad apie RS formos pateikimą būtų paskelbta. Todėl neviešas sandoris gali būti prašymo dėl perdavimo prieš pranešant objektu.
62. Net jeigu Komisija pagal Susijungimų reglamento įgyvendinimo reglamentą priimtų RS formą, užpildytą bet kuria oficialia Bendrijos kalba, suinteresuotoms įmonėms, teikiančioms tinkle paskirstomą informaciją, labai rekomenduojama vartoti kalbą, kuri būtų suprantama visiems informacijos adresatams. Dėl to valstybėms narėms būtų lengviau apdoroti tokius prašymus. Be to, kiek tai yra susiję su prašymais dėl klausimų perdavimo valstybės(-ių) narės(-ių) kompetencijai, prašančiosioms šalims labai rekomenduojama pridėti prašymo kopiją, parengtą valstybės(-ių) narės(-ių), kuriai(-ioms) prašoma perduoti klausimą, kalba (-omis).
63. Suinteresuotos įmonės turėtų ne tik tenkinti RS formoje nurodytus teisinius reikalavimus, bet ir būti pasirengusios pateikti papildomą informaciją, jei to būtų pareikalauta, ir atvirai aptarti klausimą su Komisija ir NKI, kad Komisija ir NKI galėtų vertinti, ar koncentracijos klausimas iš esmės turėtų būti perduodamas.
64. Ypač skatinami neoficialūs ryšiai tarp besijungiančiųjų šalių, svarstančių pateikti prašymą dėl klausimų perdavimo prieš pranešant, ir Komisijos ir (arba) valstybės narės institucijų, netgi po RS formos pateikimo. Komisija yra įpareigota įmonėms, siekiančioms pasinaudoti perdavimo prieš pranešant sistema, numatyta Susijungimų reglamento 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse⁽⁵¹⁾, teikti neoficialius išankstinius nurodymus.

3. Koncentracijų klausimai, tinkami perduoti

65. Tik koncentracijų, apibrėžtų Susijungimų reglamento 3 straipsnyje, klausimai yra tinkami perduoti vadovaujantis 4 straipsnio 5 dalimi ir 22 straipsniu. Tik koncentracijų, atitinkančių ribas, nustatytas atitinkamuose nacionaliniuose konkurencijos teisės aktuose, skirtuose susijungimų kontrolei, klausimai yra tinkami perduoti vadovaujantis 4 straipsnio 4 dalimi ir 9 straipsniu⁽⁵²⁾.
66. Pagal Susijungimų reglamento 4 straipsnio 4 ir 5 dalis prašymai dėl perdavimo prieš pranešant turi būti susiję, su pakankamai konkrečiais planuojamomis koncentracijomis. Todėl suinteresuotos įmonės bent turėtų turėti sąžiningus ketinimus jungtis arba viešojo konkurso atveju – bent turėtų viešai paskelbti ketinimą pateikti paraišką jame dalyvauti⁽⁵³⁾.

4. Sąvoka „prieš pranešimą“, numatyta 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse

67. 4 straipsnio 4 ir 5 dalys taikomos tik etape prieš pranešimą.

⁽⁵⁰⁾ Žr. Susijungimų reglamento 16 konstatuojamąją dalį.

⁽⁵¹⁾ Leidžiančios nukrypti nuo sustabdančiojo poveikio nuostatos prašymas, numatytas Susijungimų reglamento 7 straipsnio 3 dalyje, paprastai nėra suderinamas su ketinimu pagal 4 straipsnio 4 dalį prašyti perdavimo prieš pranešant.

⁽⁵²⁾ Priešingai, nuoroda į sąvoką „nacionalinė konkurencijos teisė“, numatyta 21 straipsnio 3 dalyje ir 22 straipsnio 3 dalyje, turi būti suprantama kaip nuoroda į visas nacionalinės konkurencijos teisės sritis.

⁽⁵³⁾ Žr. Susijungimų reglamento 34 konstatuojamąją dalį ir 4 straipsnio 1 dalį.

68. 4 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad suinteresuotos įmonės gali prašyti perdavimo pateikdamos argumentuotą pareiškimą (RS forma) „prieš pranešant apie koncentraciją, kaip apibrėžta 1 dalyje“. Tai reiškia, kad prašyti galima tik tada, kai pagal 4 straipsnio 1 dalį nebuvo pateikta CO forma.
69. Panašiai 4 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad prašyti galima „prieš bet kokį pranešimą kompetentingoms (nacionalinėms) institucijoms“. Tai reiškia, kad ši nuostata būtų taikoma, jei iš esmės apie koncentraciją nebūtų formaliai pranešta jokios valstybės narės jurisdikcijoje. Net vienas pranešimas, pateiktas Bendrijos teritorijoje, sutrukdytų suinteresuotoms įmonėms pradėti taikyti 4 straipsnio 5 dalyje numatytą mechanizmą. Komisijos nuomone, kol nagrinėjamas prašymas, pateiktas pagal 4 straipsnio 5 dalį, negali būti skiriama jokia nuobauda už nepranešimą apie sandorį nacionaliniu lygmeniu.

5. 4. straipsnio 5 dalies sąvokos „koncentracija, kurią galima patikrinti remiantis nacionaliniais konkurencijos teisės aktais“ ir „kompetentinga valstybė narė“

70. Pagal 4 straipsnio 5 dalį suinteresuotos įmonės gali prašyti perduoti koncentracijos, kuri nėra Bendrijos masto ir „kurią galima patikrinti remiantis mažiausiai trijų valstybių narių nacionaliniais konkurencijos teisės aktais“, klausimą prieš pranešant apie ją.
71. „Galima patikrinti“ arba patikrintina koncentracija turi būti aiškinama pagal valstybės narės, kurios kompetencijai priklauso koncentracijos klausimo nagrinėjimas, nacionalinius konkurencijos teisės aktus, skirtus susijungimų kontrolei. Nėra būtina, kad būtų reikalaujama privalomai pranešti apie koncentraciją, t. y. nėra būtina, kad pagal nacionalinę teisę reikėtų pranešti apie koncentraciją⁽⁵⁴⁾.
72. Pagal 4 straipsnio 5 dalies trečiąją ir ketvirtąją pastraipą, kai nors viena valstybė narė, „pagal savo nacionalinę konkurencijos teisę kompetentinga tikrinti koncentraciją“, pareiškia nesutinkanti su klausimo perdavimu, klausimas neturi būti perduodamas. „Kompetentinga“ valstybė narė laikoma ta valstybė narė, kurioje koncentracija yra nagrinėtina, todėl pagal savo nacionalinę konkurencijos teisę galinti patikrinti koncentraciją.
73. Visoms valstybėms narėms, ne tik „kompetentingoms“ nagrinėti klausimą, pateikiama RS formos kopija. Tačiau tik „kompetentingos“ nagrinėti klausimą valstybės narės atitinka 4 straipsnio 5 dalies trečiąją ir ketvirtąją pastraipą. Pagal 4 straipsnio 5 dalies trečiąją pastraipą „kompetentingos“ valstybės narės per 15 darbo dienų nuo RS formos gavimo dienos turi pareikšti sutikimą arba nesutikimą su perdavimu. Jei jos visos sutinka, perduodamas klausimas laikomas įgijusiu Bendrijos mastą pagal 4 straipsnio 5 dalies penktąją pastraipą. Priešingai, pagal 4 straipsnio 5 dalies ketvirtąją pastraipą, jei nors viena „kompetentinga“ valstybė narė nesutinka su perdavimu, klausimo perdavimas iš valstybės narės nėra galimas.
74. Kad pirma apibūdintas mechanizmas pagal 4 straipsnio 5 dalį sklandžiai veiktų, labai svarbu, kad būtų teisingai nustatytos visos valstybės narės, kuriose klausimas yra nagrinėtinas pagal nacionalinius konkurencijos teisės aktus ir kurios dėl to yra pagal savo nacionalinę konkurencijos teisę „kompetentingos“ nagrinėti klausimą. Todėl suinteresuotos įmonės privalo pateikti RS formoje pakankamai informacijos, pagal kurią visos valstybės narės galėtų nustatyti, ar jos yra kompetentingos pagal savo nacionalinius konkurencijos teisės aktus nagrinėti koncentraciją.

⁽⁵⁴⁾ Net tais atvejais, kai pranešimas yra savanoriškas *de jure*, iš tikrųjų šalys gali norėti pateikti pranešimą arba iš jų galima tikėtis pranešimo.

75. Tais atvejais, kai RS forma užpildoma teisingai, jokių sunkumų nekyla. Suinteresuotos įmonės turėtų tiksliai nurodyti visas valstybes nares, kompetentingas nagrinėti klausimą. Tačiau tais atvejais, kai suinteresuotos įmonės teisingai neužpildo RS formos arba kai kyla nesutarimas ar valstybės narės yra „kompetentingos“ nagrinėti klausimą, gali kilti sunkumų.
- Per 15 darbo dienų, kaip numatyta 4 straipsnio 5 dalies trečiojoje pastraipoje, valstybė narė, kuri RS formoje nėra nurodyta kaip kompetentinga, gali Komisiją informuoti, kad ji yra kompetentinga, ir, kaip kiekviena kita kompetentinga valstybė narė, gali pareikšti savo sutikimą arba nesutikimą dėl perdavimo.
 - Panašiai per 15 darbo dienų, kaip numatyta 4 straipsnio 5 dalies trečiojoje pastraipoje, valstybė narė, kuri RS formoje buvo nurodyta kaip kompetentinga, gali Komisiją informuoti, kad ji nėra kompetentinga. Tada į šią valstybę narę neatsižvelgiama taikant 4 straipsnio 5 dalį.
76. Jeigu per 15 darbo dienų nebuvo pareikšta jokių nesutikimų, perdavimas laikomas galiojančiu. Tai užtikrina Komisijos sprendimų, priimtų pagal Susijungimų reglamento 6 ir 8 straipsnius, atliekant perdavimą pagal 4 straipsnio 5 dalį, galiojimą.
77. Tačiau negalima teigti, kad suinteresuotos įmonės, RS formoje neatsargiai arba tyčia pateikdamos netikslią informaciją, įskaitant informaciją, susijusią su koncentracijos kontrolės valstybėse narėse galimybe, negali piktnaudžiauti sistema. Kaip nurodyta 60 punkte, Komisija gali imtis priemonių padėčiai ištaisyti ir keliui tokiems pažeidimams užkirsti. Suinteresuotos įmonės taip pat žinoti, kad tokiais atvejais, jei perdavimas yra atliktas dėl netikslios arba neišsamios informacijos, valstybė narė, mananti, kad ji yra kompetentinga spęsti klausimą, bet neturėjo galimybės pateikti prieštaravimą perdavimui dėl to, kad buvo pateikta netiksli informacija, gali prašyti perduoti klausimą po pranešimo.

6. Pranešimas ir sprendimų skelbimas

78. Pagal 4 straipsnio 4 dalies ketvirtąją pastraipą, 5 dalies ketvirtąją pastraipą, 9 straipsnio 1 dalį ir 22 straipsnio 3 dalies antrąją pastraipą Komisija yra įpareigota informuoti suinteresuotas įmones arba asmenis ir visas valstybes nares apie bet kokį sprendimą, priimtą pagal tas nuostatas bei koncentracijos klausimo perdavimą.
79. Informacija teikiama raštu, adresuotą suinteresuotoms įmonėms (arba dėl sprendimų, priimtų vadovaujantis 9 straipsnio 1 dalimi arba 22 straipsnio 3 dalimi, raštas adresuojamas suinteresuotai valstybei narei). Visos valstybėms narėms išsiunčiamos kopijos.
80. Nėra reikalaujama, kad minėti sprendimai būtų skelbiami *Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje* ⁽⁵⁵⁾. Tačiau Komisija pakankamai paviešina šiuos sprendimus, įdėjusi juos, laikantis konfidencialumo reikalavimų, Konkurencijos generalinio direktorato tinklalapyje.

7. 9 straipsnio 6 dalis

81. 9 straipsnio 6 dalyje numatyta, kad kai pagal 4 straipsnio 4 dalį ir 9 straipsnio 3 dalį Komisija perduoda klausimą apie praneštą koncentraciją valstybės narės kompetencijai, atitinkama NKI privalo spręsti klausimą „be reikalo nedelsdama“. Taigi pagal nacionalinę teisę susijusi kompetentinga institucija turėtų spręsti klausimą kiek įmanoma skubiau.

⁽⁵⁵⁾ Pagal Susijungimų reglamento 20 straipsnį to reikalaujama tik dėl sprendimų, priimtų pagal 8 straipsnio 1–6 dalis ir 14 bei 15 straipsnius.

82. Be to, 9 straipsnio 6 dalyje numatyta, kad per 45 darbo dienas nuo Komisijos įvykdyto klausimo perdavimo arba po pranešimo, pateikto nacionaliniu lygmeniu, jei jis reikalingas, gavimo kompetentinga nacionalinė institucija privalo informuoti suinteresuotas įmones apie „preliminarius konkurencijos vertinimo“ rezultatus ir, jeigu reikia, kokių tolesnių veiksmų ji siūlo imtis. Taigi per 45 darbo dienas atitinkamai po perdavimo arba po pranešimo besijungiančios šalys turėtų gauti pakankamai informacijos, suteikiančios joms galimybę suprasti bet kokio galimo institucijos vykdomo preliminarus konkurencijos vertinimo pobūdį ir sužinoti tyrimo tikėtiną apimtį ir trukmę. Suinteresuota valstybė narė gali išimties tvarka sustabdyti šį terminą, kai jai įmonės nepateikia būtinos informacijos, kaip numatyta jos nacionalinėje konkurencijos teisėje.

IV. BAIGIAMOSIOS PASTABOS

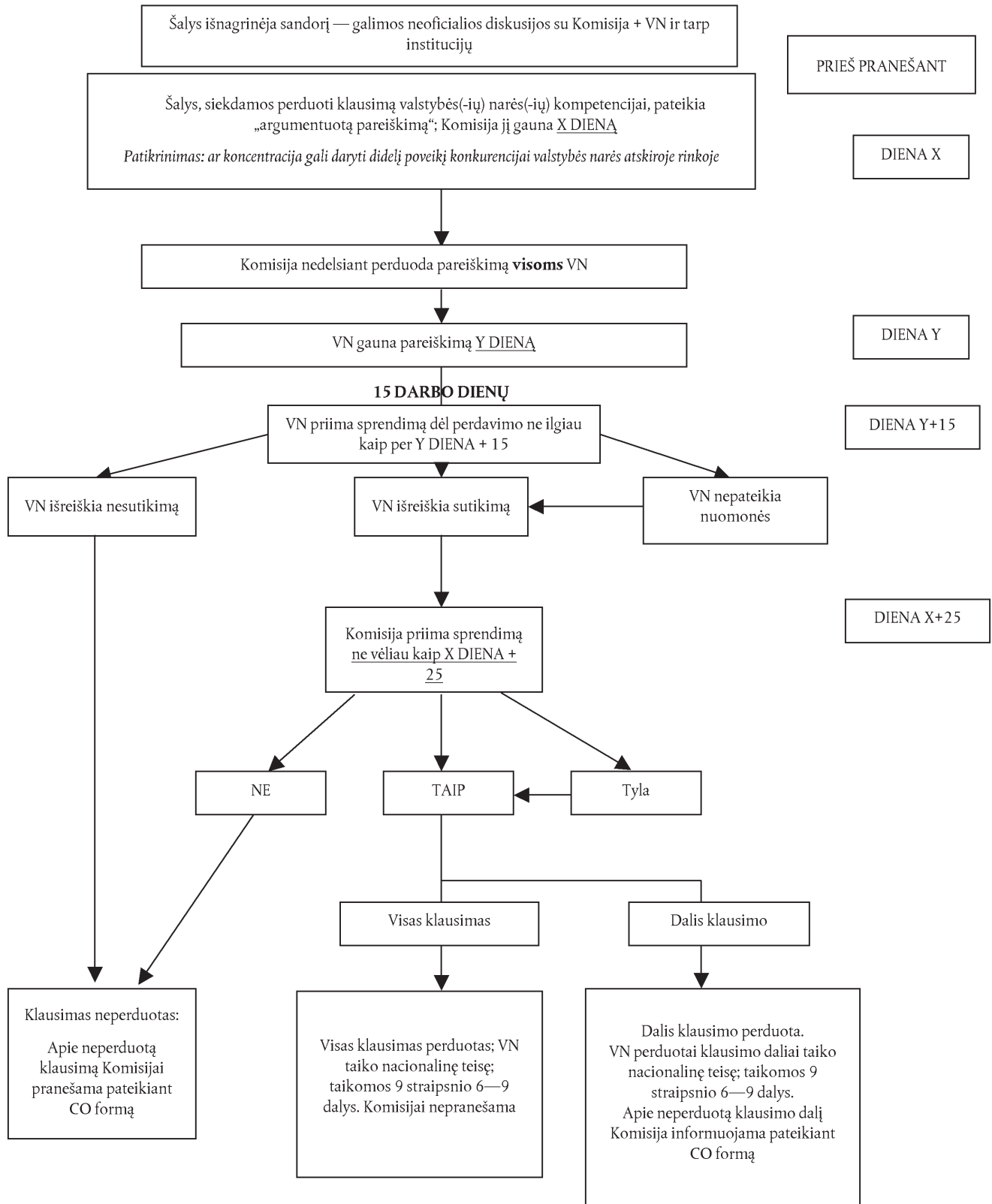
83. Šis pranešimas bus reguliariai tikslinamas, visų pirma dėl bet kokio Susijungimų reglamento nuostatų dėl perdavimo pakeitimo. Todėl būtina pabrėžti, kad pagal Susijungimų reglamento 4 straipsnio 6 dalį Komisija iki 2009 m. liepos 1 d. privalo pranešti Tarybai apie nuostatų dėl perdavimo prieš pranešant, įtvirtintų 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse, veikimą.
84. Šis pranešimas nedaro įtakos Europos bendrijų Pirmosios instancijos teismo ir Teisingumo Teismo taikomos Sutarties ir reglamentuojančių nuostatų aiškinimui.
-

PRIEDAI

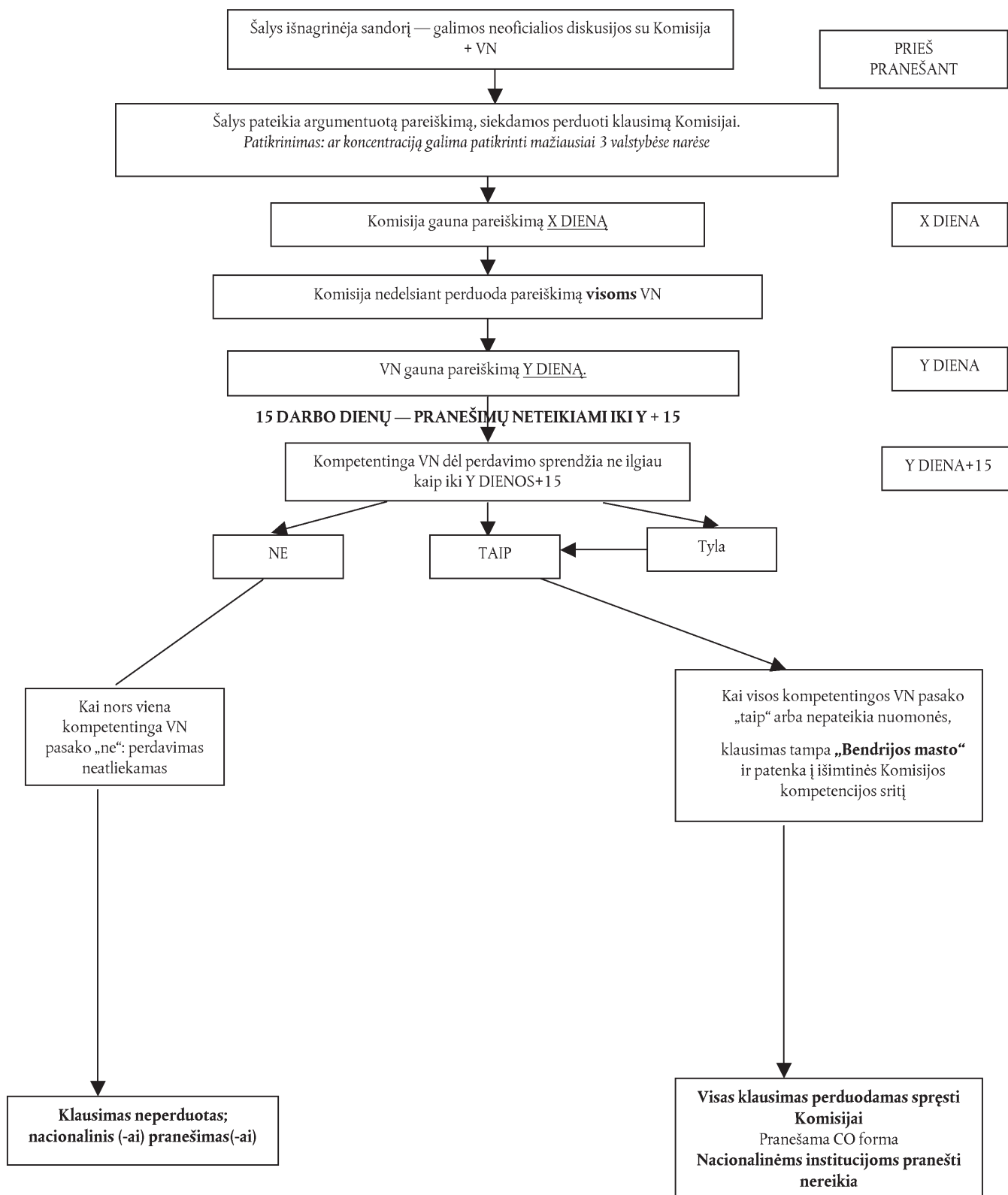
PERDAVIMO SCHEMAS

4 straipsnio 4 dalis

Bendrijos masto koncentracija

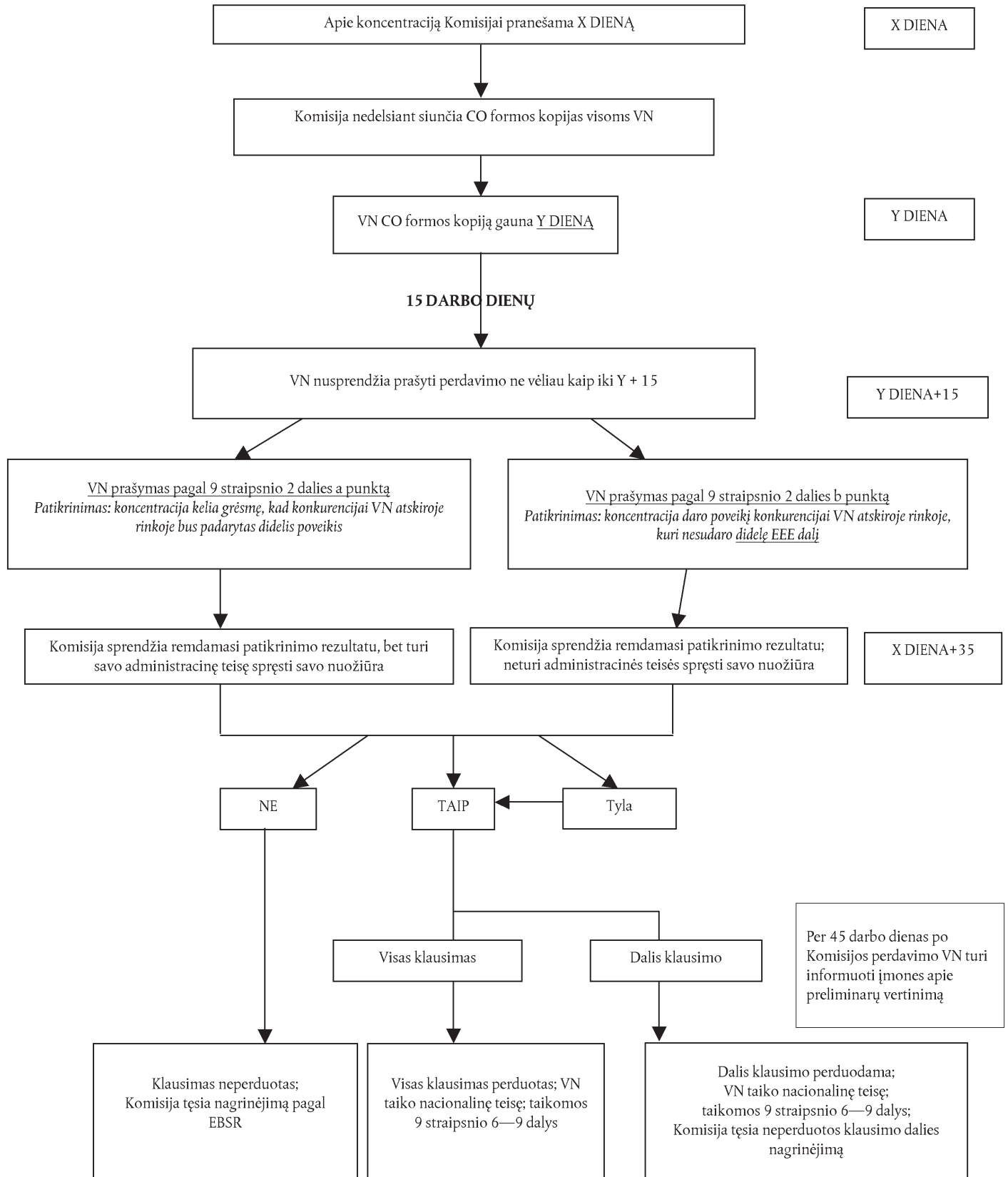

4 straipsnio 5 dalis

Koncentracija, kuri nėra Bendrijos masto ir kurią galima patikrinti remiantis mažiausiai trijų VN nacionaliniais teisės aktais

9 straipsnis

Bendrijos masto koncentracija

22 straipsnis

Koncentracija, kuri nėra Bendrijos masto

